اخبار

پیش‌بینی ونس از پایان جنگ ایران

معاون رئیس جمهور آمریکا با پیش‌بینی اینکه جنگ با ایران در کمتر از ۲ سال به پایان خواهد رسید، تأکید کرد که رئیس جمهور ترامپ اجازه نخواهد داد که این جنگ به یک «جنگ بی‌پایان» تبدیل شود.

به گزارش ایسنا، در گزیده‌ای از مصاحبه‌ای که روز دوشنبه با لورا اینگراهام در فاکس نیوز پخش شد، جی. دی. ونس، معاون دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا در گزافه‌گویی جدید خود گفت: «بله، رئیس جمهور احساس کرد که مجبور است برنامه هسته‌ای را نابود کند و بله، برنامه هسته‌ای ایران تهدیدی برای آمریکاست.»

وی در ادامه اظهارات به دور از واقعیت خود افزود: «اما ما اجازه نخواهیم داد که این به تعهدی تبدیل شود که ۱۰ یا ۱۵ سال یا حتی ۲ سال، صادقانه بگویم، ادامه یابد.»

در طول مصاحبه، ونس ادعا کرد که هم او و هم ترامپ با «جنگ‌های بی‌پایان» مخالفند.

او مدعی شد که رئیس جمهور آمریکا این درگیری را «با نتایج عالی» پایان خواهد داد!

طبق گزارش سی‌ان‌ان، ونس در ادامه ادعاهایش گفت: «علیرغم تمایل بسیاری از نومحافظه‌کاران و دیگران برای ماندن نامحدود در آنجا، ما به طور نامحدود در آنجا نخواهیم ماند. قول دادیم که این کار را نکنیم و من کاملاً مطمئن هستم که رئیس جمهور ما را با نتایج برجسته از این وضعیت خارج خواهد کرد!»

ونس با تأکید بر اینکه کسانی که برای یک جنگ طولانی مدت تلاش می‌کنند «می‌توانند هر چقدر که می‌خواهند به من حمله کنند»، خاطرنشان کرد که دولت از ابتدا متعهد شده است که از چنین تعهدات بی‌پایانی اجتناب کند.

ونس، اتکای ایالات متحده به کشورهای خارجی برای تولید سلاح برای ارتش آمریکا را «شرم‌آور» توصیف کرد و متعهد به بازسازی صنعت دفاعی آمریکا شد.

او دموکرات‌ها را به خاطر «عدم سرمایه‌گذاری کافی» در ارتش سرزنش کرد و گفت: امنیت ملی به معنای «ساخت تجهیزات خودمان» است.

جی. دی. ونس همچنین مدعی شد آمریکایی‌ها نیازی به ساخت پناهگاه‌های مستحکم یا ذخیره غذا و آب ندارند.

او ادعا کرد با وجود افزایش اقدامات آمادگی، هیچ بحرانی «در افق» وجود ندارد.

او افزود دولت ایالات متحده قطعا آمادگی ارتش را «خدای نکرده» در صورت وقوع بحران تضمین می‌کند.

انفجار مهیب دو کشتی در تنگه هرمز

سپاه پاسداران ظهر روز گذشته اعلام کرد که ساعاتی پیش دو فروند کشتی متخلف با اصابت به مین دریایی دچار انفجار و آتش سوزی بسیار شدید شدند.

روابط عمومی نیروی دریایی سپاه اعلام کرد: یکی از این کشتی ها از نوع سوپر نفتکش با بیش از ۲ میلیون بشکه نفت خام و دیگری نیز کشتی حامل گاز مایع بود.

این کشتی‌ها با تعداد زیادی جنگنده و هواگرد آمریکایی حمایت هوایی می شدند، غافل از مین‌های دریایی که در آبهای تنگه هرمز با یک انفجار بسیار شدید آتش گرفته و متوقف شدند.

سوپر نفتکش متخلف در محدوده غرب تنگه هرمز و کشتی حامل گاز مایع در مسیر جنوبی غیر مجاز تنگه هرمز دچار اصابت و حادثه شدند.

نیروی دریایی سپاه اعلام می‌کند؛ زبانه های آتش های این روزهای تنگه هرمز نتیجه اعتماد شرکت های کشتی رانی به دروغ های مقامات آمریکایی است. شناورهای متخلف در مسیر جنوبی و غیر مجاز تنگه هرمز با دیوار آهنین و آتشین مین‌ها روبرو هستند .خوددانید.

«ابتکار» از دیدار سه جانبه ترامپ با پوتین و شی گزارش می‌دهد

سه قدرت در انتظار توافق بزرگ

گروه بین‌الملل - سفر دونالد ترامپ به آسیا، این بار فراتر از حضور معمول یک رئیس‌جمهور آمریکا در نشست‌های منطقه‌ای اهمیت یافته است. ترامپ روز سه‌شنبه وارد مانیل، پایتخت فیلیپین، شد تا در نشست‌های مرتبط با اتحادیه کشورهای جنوب شرق آسیا، آسه‌آن، شرکت کند؛ اما بخش حساس‌تر سفر او در چین رقم خواهد خورد؛ جایی که قرار است در حاشیه اجلاس همکاری اقتصادی آسیا و اقیانوسیه، با شی جین‌پینگ و ولادیمیر پوتین دیداری سه‌جانبه داشته باشد. رئیس‌جمهوری آمریکا همچنین احتمال ملاقات با کیم جونگ‌اون، رهبر کره شمالی، را مطرح کرده است. مجموعه این تحولات، پرسشی مهم را پیش روی ناظران قرار داده است: آیا واشنگتن به دنبال مجموعه‌ای از توافق‌های محدود برای مدیریت بحران‌های جهانی است یا ترامپ می‌خواهد با نشاندن قدرت‌های بزرگ پشت یک میز، چارچوب تازه‌ای برای روابط بین‌الملل تعریف کند؟

اهمیت این سفر نه در تعداد رهبرانی است که ترامپ با آنها دیدار می‌کند، بلکه در میزان توانایی طرف‌ها برای تبدیل گفت‌وگوهای سیاسی به توافق‌های مشخص و قابل اجراست

مانیل؛ آغاز یک سفر متفاوت

به گزارش رویترز، ترامپ سفر آسیایی خود را با حضور در مانیل و دیدار با رهبران کشورهای منطقه آغاز کرد. او همچنین در نشست چهارجانبه امنیتی موسوم به «کواد» با رهبران ژاپن، هند و استرالیا شرکت کرد؛ مجموعه‌ای که همکاری‌های امنیتی و اقتصادی در منطقه هند و اقیانوس آرام را دنبال می‌کند.

حضور ترامپ در این نشست از آن جهت اهمیت دارد که آمریکا هم‌زمان دو هدف متفاوت را پیگیری می‌کند. از یک سو، واشنگتن می‌کوشد همکاری با متحدان آسیایی را برای حفظ نفوذ خود تقویت کند و از سوی دیگر، برای گفت‌وگوی مستقیم با چین و روسیه آماده می‌شود. این دو مسیر الزاماً متناقض نیستند، اما نشان‌دهنده پیچیدگی سیاست خارجی آمریکا در منطقه‌ای هستند که رقابت اقتصادی، امنیت دریایی و موازنه قدرت در آن به‌شدت به یکدیگر وابسته‌اند.

در همین حال، اعتراضاتی نیز در مانیل علیه برخی سیاست‌های آمریکا برگزار شده است. این تجمعات یادآور آن است که حضور واشنگتن در آسیا، در کنار حمایت دولت‌های متحد، با مخالفت بخشی از افکار عمومی منطقه نیز مواجه است.

شنژن؛ دیداری فراتر از تشریفات

مهم‌ترین بخش سفر ترامپ، دیدار برنامه‌ریزی‌شده او با رؤسای جمهوری چین و روسیه در شنژن خواهد بود. به گزارش ای‌بی‌سی نیوز، مقام‌های آمریکایی اعلام کرده‌اند که موضوع اصلی این نشست، مسائل هسته‌ای و امکان آغاز گفت‌وگو درباره کاهش تسلیحات خواهد بود. این دیدار در صورت برگزاری، نخستین نشست سه‌جانبه رهبران این کشورها با چنین دستورکاری خواهد بود. اهمیت آن نیز از جایگاه آمریکا، روسیه و چین در ساختار قدرت جهانی ناشی می‌شود.

آمریکا و روسیه بزرگ‌ترین زرادخانه‌های هسته‌ای جهان را در اختیار دارند و چین نیز طی سال‌های اخیر ظرفیت‌های نظامی و هسته‌ای خود را توسعه داده است. بنابراین، هرگونه تفاهم میان این سه کشور می‌تواند بر آینده رقابت تسلیحاتی و امنیت بین‌المللی تأثیر بگذارد. بااین‌حال، مقام‌های آمریکایی تأکید کرده‌اند که انتظار دستیابی به توافق مشخص در همین نشست وجود ندارد و گفت‌وگوها بیشتر جنبه مقدماتی خواهد داشت. این نکته اهمیت زیادی دارد؛ زیرا دیدار رهبران قدرت‌های بزرگ، هرچند می‌تواند زمینه کاهش تنش را فراهم کند، به‌تنهایی تضمینی برای حل اختلافات عمیق آنها نیست.

آیا جهان به سوی یالتای تازه می‌رود؟

برخی رسانه‌های بین‌المللی، نشست احتمالی ترامپ، پوتین و شی را با کنفرانس یالتا در سال ۱۹۴۵ مقایسه کرده‌اند؛ نشستی تاریخی که رهبران قدرت‌های پیروز جنگ جهانی دوم درباره ترتیبات سیاسی و امنیتی دوران پس از جنگ گفت‌وگو کردند. البته شرایط امروز تفاوت‌های اساسی با آن دوران دارد. جهان کنونی تنها از سه قدرت تشکیل نشده و اتحادیه اروپا، هند، ژاپن و بسیاری از کشورهای دیگر نیز در مناسبات اقتصادی و امنیتی بین‌المللی نقش دارند. بااین‌حال، مقایسه با یالتا از نگرانی مهمی حکایت می‌کند: اینکه قدرت‌های بزرگ ممکن است درباره مسائل مؤثر بر سرنوشت دیگر کشورها، بدون مشارکت مستقیم آنها به تفاهم برسند. برای کشورهای کوچک‌تر و متوسط، چنین احتمالی می‌تواند پرسش‌هایی درباره جایگاه حقوق بین‌الملل، حاکمیت ملی و نقش نهادهای چندجانبه ایجاد کند. در مقابل، طرفداران گفت‌وگوی مستقیم قدرت‌های بزرگ معتقدند کاهش خطر برخورد میان آنها، حتی بدون دستیابی به توافق جامع، می‌تواند به ثبات بیشتر نظام بین‌الملل کمک کند.

اوکراین؛ آزمون روابط واشنگتن و مسکو

یکی از موضوعاتی که بر فضای دیدار سه‌جانبه سایه انداخته، جنگ روسیه و اوکراین است. هرچند مقام‌های آمریکایی ابتدا اعلام کرده بودند که این موضوع در دستورکار اصلی نشست قرار ندارد، ترامپ از احتمال طرح آن سخن گفته است. برای مسکو، گفت‌وگو با واشنگتن در حضور چین فرصتی برای تثبیت جایگاه خود به‌عنوان یکی از قدرت‌های تعیین‌کننده جهانی محسوب می‌شود. در مقابل، اوکراین و متحدان اروپایی آن نگران‌اند که مذاکرات قدرت‌های بزرگ به توافق‌هایی منجر شود که منافع و نگرانی‌های امنیتی آنها را به‌اندازه کافی در نظر نگیرد. بااین‌حال، اختلافات موجود بر سر جنگ اوکراین به‌اندازه‌ای گسترده است که نمی‌توان انتظار داشت یک نشست کوتاه، راه‌حلی فوری برای آن فراهم کند. احتمالاً اهمیت اصلی گفت‌وگوها در این مرحله، بررسی امکان کاهش تنش و ایجاد مسیرهایی برای مذاکرات بعدی خواهد بود.

چین میان رقابت و همکاری

برای پکن نیز میزبانی این نشست فرصتی مهم در عرصه دیپلماسی بین‌المللی است. چین از یک سو با آمریکا بر سر تجارت، فناوری، تعرفه‌ها و مسائل امنیتی اختلاف دارد و از سوی دیگر، خواهان حفظ ثبات روابط اقتصادی با واشنگتن است. حضور شی جین‌پینگ در کنار ترامپ و پوتین می‌تواند جایگاه چین را به‌عنوان بازیگری مؤثر در مدیریت بحران‌های جهانی برجسته کند. بااین‌حال، پکن احتمالاً تلاش خواهد کرد از پذیرش تعهداتی که آزادی عمل راهبردی آن را محدود می‌کند، پرهیز کند. موضوع کنترل تسلیحات نمونه روشنی از این پیچیدگی است. چین در مقایسه با آمریکا و روسیه زرادخانه هسته‌ای کوچک‌تری دارد و همین تفاوت، دستیابی به چارچوب مشترک برای محدودسازی تسلیحات را دشوار می‌کند.

در حوزه اقتصادی نیز اختلافات ساختاری دو کشور با یک دیدار سیاسی برطرف نخواهد شد.

کره شمالی؛ مهمان احتمالی

در کنار نشست سه‌جانبه، احتمال دیدار ترامپ با کیم جونگ‌اون نیز توجه رسانه‌ها را جلب کرده است. به گزارش خبرگزاری یونهاپ، ترامپ اعلام کرده که رهبر کره شمالی ممکن است در اجلاس چین حضور یابد، اما تصمیم نهایی در این زمینه روشن نیست.

ترامپ و کیم در دوره نخست ریاست‌جمهوری او سه بار دیدار کردند؛ از جمله در سنگاپور، هانوی و منطقه مرزی دو کره. بااین‌حال، آن مذاکرات به توافقی پایدار درباره برنامه هسته‌ای پیونگ‌یانگ منجر نشد.

اکنون شرایط تغییر کرده است. کره شمالی روابط نظامی و سیاسی نزدیک‌تری با روسیه برقرار کرده و همچنان بر حفظ توان هسته‌ای خود تأکید دارد.

بنابراین، حتی اگر دیدار تازه‌ای برگزار شود، احتمالاً نخستین نتیجه آن بیشتر سیاسی و نمادین خواهد بود تا توافقی فوری درباره خلع سلاح هسته‌ای.

بااین‌حال، ازسرگیری ارتباط مستقیم میان واشنگتن و پیونگ‌یانگ می‌تواند برای کاهش خطر سوءمحاسبه در شبه‌جزیره کره اهمیت داشته باشد.

ایران در معادلات سه‌جانبه

یکی دیگر از موضوعات مورد توجه در سفر ترامپ، پرونده ایران است. مقام‌های آمریکایی اعلام کرده‌اند که وضعیت ایران در گفت‌وگوهای رهبران آمریکا، چین و روسیه مطرح خواهد شد. این مسئله در شرایطی اهمیت دارد که تهران با واشنگتن اختلافات جدی دارد و هم‌زمان روابط راهبردی خود را با مسکو و پکن دنبال می‌کند. چین و روسیه در سال‌های گذشته بارها بر ضرورت حل‌وفصل دیپلماتیک اختلافات مربوط به برنامه هسته‌ای ایران تأکید کرده‌اند، اما منافع و اولویت‌های آنها در همه موضوعات با تهران یکسان نیست. از این منظر، نشست شنژن می‌تواند فرصتی برای بررسی مواضع قدرت‌های بزرگ درباره آینده تنش‌های منطقه‌ای باشد.

بااین‌حال، هرگونه توافق پایدار درباره مسائل مرتبط با ایران، نیازمند مشارکت مستقیم تهران و توجه به مطالبات و نگرانی‌های طرف‌های ذی‌ربط خواهد بود.

ترامپ و سیاست توافق‌های بزرگ

سفر آسیایی ترامپ در شرایطی انجام می‌شود که نتایج انتخابات میان‌دوره‌ای آمریکا، موقعیت سیاسی جمهوری‌خواهان را تحت تأثیر قرار داده است.

به گزارش شورای روابط خارجی آمریکا، دولت ترامپ با دستورکاری گسترده راهی آسیا شده، اما اختلافات تجاری و نگرانی متحدان منطقه‌ای می‌تواند دستیابی به نتایج سریع را دشوار کند. در چنین شرایطی، توافق‌های بین‌المللی می‌توانند برای ترامپ اهمیت سیاسی داخلی نیز داشته باشند. او همواره تلاش کرده است مذاکره مستقیم با رهبران کشورها را یکی از ویژگی‌های سیاست خارجی خود معرفی کند. بااین‌حال، تفاوت مهمی میان برگزاری نشست‌های پرسروصدا و دستیابی به توافق‌های قابل اجرا وجود دارد. توافق درباره کنترل تسلیحات، پایان جنگ‌ها یا کاهش اختلافات اقتصادی، نیازمند مذاکرات کارشناسی، سازوکارهای نظارتی و تعهدات بلندمدت است؛ موضوعاتی که معمولاً در یک دیدار کوتاه نهایی نمی‌شوند.

جهان در انتظار نتیجه

آنچه سفر ترامپ به آسیا را متمایز می‌کند، هم‌زمانی چند پرونده مهم در یک چارچوب دیپلماتیک است: رقابت آمریکا و چین، روابط واشنگتن و مسکو، جنگ اوکراین، برنامه هسته‌ای کره شمالی و تحولات مرتبط با ایران. اگر نشست شنژن بتواند مسیر گفت‌وگوهای منظم میان سه قدرت را هموار کند، ممکن است زمینه مدیریت برخی بحران‌های بین‌المللی فراهم شود.

اما اگر این دیدار صرفاً به اعلام مواضع کلی محدود بماند، اختلافات ساختاری همچنان پابرجا خواهد ماند. در نهایت، اهمیت این سفر نه در تعداد رهبرانی است که ترامپ با آنها دیدار می‌کند، بلکه در میزان توانایی طرف‌ها برای تبدیل گفت‌وگوهای سیاسی به توافق‌های مشخص و قابل اجراست. جهان اکنون بیش از نمایش قدرت، به سازوکارهایی نیاز دارد که خطر برخورد نظامی را کاهش دهد و امکان حل اختلافات از مسیر دیپلماسی را تقویت کند.

اختلاف جدید میان کنگره و کاخ سفید در آستانه سال مالی جدید

جنگ ایران؛ گره تازه بودجه آمریکا

پیروزی دموکرات‌ها در انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره آمریکا، اختلافات سیاسی بر سر تأمین مالی دولت فدرال و ادامه جنگ ایران را تشدید کرده است. در شرایطی که قانون‌گذاران تا ۱۱ دسامبر برای جلوگیری از تعطیلی دولت فرصت دارند، درخواست دونالد ترامپ برای اختصاص صدها میلیارد دلار بودجه نظامی جدید، دستیابی به توافق میان دو حزب را دشوارتر کرده است. دموکرات‌ها که قرار است از ژانویه کنترل هر دو مجلس کنگره را در اختیار بگیرند، اکنون می‌کوشند از اهرم بودجه برای محدود کردن سیاست‌های جنگی کاخ سفید استفاده کنند.

بودجه در سایه شکست جمهوری‌خواهان

به گزارش ایرنا به نقل از پایگاه خبری هیل، نتایج انتخابات میان‌دوره‌ای، معادلات سیاسی واشنگتن را در آستانه ضرب‌الاجل بودجه تغییر داده است. جمهوری‌خواهان درباره دلایل شکست انتخاباتی خود اختلاف دارند و دموکرات‌ها با اعتمادبه‌نفس بیشتری خواستار تغییر اولویت‌های هزینه‌ای دولت شده‌اند.

در این میان، جنگ ایران به یکی از محورهای اصلی اختلاف تبدیل شده است. شماری از دموکرات‌ها معتقدند کنگره نباید بدون تعیین محدودیت‌های مشخص، منابع مالی تازه‌ای برای ادامه عملیات نظامی در اختیار دولت ترامپ قرار دهد. هم‌زمان، اختلاف بر سر شیوه تصویب بودجه نیز افزایش یافته است. برخی قانون‌گذاران همچنان خواستار تصویب بسته جامع اعتبارات هستند، اما گروهی دیگر تمدید موقت بودجه فعلی را راهکاری عملی‌تر می‌دانند.

رقابت بر سر زمان

پتی موری، سناتور دموکرات و عضو ارشد کمیته تخصیص اعتبارات سنا، از تصویب قطعنامه کوتاه‌مدت تداوم تأمین اعتبار حمایت کرده است. این پیشنهاد به دولت اجازه می‌دهد با سطح فعلی بودجه تا اوایل سال آینده فعالیت کند. چنین راهکاری برای دموکرات‌ها مزیت سیاسی مهمی دارد؛ زیرا بررسی بودجه اصلی به زمانی موکول می‌شود که کنترل کنگره را در اختیار خواهند داشت. در مقابل، جمهوری‌خواهان احتمالاً خواستار تمدید طولانی‌تر بودجه هستند تا پیش از واگذاری قدرت، تأثیر بیشتری بر سیاست‌های مالی سال آینده داشته باشند.

سوزان کالینز، رئیس جمهوری‌خواه کمیته تخصیص اعتبارات سنا که در انتخابات اخیر شکست خورده، همچنان برای تصویب لوایح جداگانه بودجه تلاش می‌کند.

درخواست ۳۵۰ میلیارد دلاری ترامپ

عامل دیگری که مذاکرات را پیچیده کرده، درخواست ترامپ برای اختصاص ۳۵۰ میلیارد دلار اعتبار جدید به پنتاگون است. رئیس‌جمهوری آمریکا از جمهوری‌خواهان خواسته این بودجه را پیش از پایان سال تصویب کنند.

ترامپ پیشنهاد کرده است این اعتبار از طریق سازوکار «تطبیق بودجه» تصویب شود؛ روشی که می‌تواند نیاز به حمایت دموکرات‌ها را کاهش دهد. بااین‌حال، برخی جمهوری‌خواهان هشدار داده‌اند که چنین اقدامی ممکن است دموکرات‌ها را به درخواست کاهش معادل هزینه‌های دفاعی در مذاکرات بودجه سوق دهد و احتمال تعطیلی دولت را افزایش دهد.

دموکرات‌ها خواستار توقف جنگ

گروهی از سناتورهای دموکرات و مستقل، از جمله مایکل بنت و برنی سندرز، اعلام کرده‌اند از بسته‌ای حمایت نخواهند کرد که امکان استفاده از اعتبارات عمومی برای ادامه جنگ ایران را فراهم کند.

کریس ون هولن نیز به این موضع پیوسته است. او هم‌زمان برای تصدی رهبری اکثریت سنا با چاک شومر رقابت می‌کند؛ موضوعی که فشارهای درون‌حزبی بر رهبران دموکرات را افزایش داده است.

اکنون کنگره با دو مسئله هم‌زمان روبه‌روست: جلوگیری از تعطیلی دولت و تعیین حدود اختیارات مالی دولت ترامپ برای ادامه جنگ.

اگر دو حزب نتوانند درباره تمدید اعتبارات به توافق برسند، تعطیلی دولت فدرال بار دیگر به بحرانی سیاسی تبدیل خواهد شد. در مقابل، توافق موقت نیز اختلافات اساسی بر سر جنگ ایران و اولویت‌های بودجه‌ای واشنگتن را به آینده منتقل خواهد کرد.

خبر

ابتکار گزارش می‌دهد

یمن در محاصره آتش

موج تازه حملات هوایی به مناطق مختلف یمن، بار دیگر نگرانی‌ها درباره تشدید درگیری‌های نظامی و پیامدهای انسانی آن را افزایش داده است. منابع رسانه‌ای یمن از حملات جنگنده‌های عربستان سعودی به استان‌های صعده، حجه، صنعا و الحدیده خبر داده‌اند؛ حملاتی که بنا بر گزارش‌ها، علاوه بر تأسیسات صنعتی و اقتصادی، نیروهای امدادی و گروه‌های خنثی‌سازی مین را نیز تحت تأثیر قرار داده است. این تحولات در شرایطی رخ می‌دهد که درگیری‌های متقابل میان عربستان و نیروهای وابسته به جنبش انصارالله طی روزهای اخیر شدت گرفته است.

به گزارش شبکه المسیره، جنگنده‌های عربستان در شهرستان کتاف واقع در استان صعده، گروهی از نیروهای خنثی‌سازی مین را هدف قرار دادند. این شبکه اعلام کرد که در جریان حمله، شماری از اعضای گروه کشته و زخمی شدند.

بر اساس گزارش المسیره، نیروهای امدادی محلی که برای انتقال مجروحان به محل حادثه مراجعه کرده بودند نیز هدف حمله قرار گرفتند. همچنین ادامه پرواز جنگنده‌ها بر فراز منطقه، دسترسی امدادگران به آسیب‌دیدگان را دشوار کرد.

خبرگزاری سبأ مستقر در صنعا نیز گزارش مشابهی درباره حمله به گروه خنثی‌سازی مین منتشر کرده است. بااین‌حال، برخی رسانه‌های نزدیک به دولت مورد حمایت عربستان، محل حمله را محل تجمع نیروهای حوثی توصیف کرده‌اند. هنوز آمار دقیق تلفات و ماهیت اهداف مورد حمله به‌طور مستقل تأیید نشده است. گزارش‌های منتشرشده نشان می‌دهد حملات هوایی تنها به صعده محدود نبوده است. در استان حجه، منطقه العطن در شهرستان بکیل‌المیر هدف دو حمله قرار گرفت و در استان صنعا نیز سه حمله به منطقه بنی‌جرموز در شهرستان بنی‌الحارث گزارش شد.

در استان الحدیده، تأسیسات اقتصادی و صنعتی از جمله سیلوها و آسیاب‌های الکبوس در شمال شهر هدف حملات هوایی قرار گرفتند. همچنین جزیره کمران دو بار بمباران شد و کارخانه اسفنج‌سازی الخولانی در منطقه صنعتی شمال الحدیده نیز هدف قرار گرفت. به گزارش المسیره، حمله به کارخانه الخولانی به کشته و زخمی شدن شماری از نیروهای امدادی، گروه‌های نجات و کارکنان دفاع مدنی منجر شده است.

گسترش حملات به مناطق صنعتی و مراکز تولیدی، نگرانی‌ها درباره پیامدهای اقتصادی درگیری‌ها را افزایش داده است. یمن پس از سال‌ها جنگ، با مشکلات گسترده در تأمین کالاهای اساسی، خدمات عمومی و فعالیت واحدهای تولیدی روبه‌روست.

آسیب به سیلوها، آسیاب‌ها و کارخانه‌ها می‌تواند علاوه بر توقف تولید، بر اشتغال، توزیع کالا و معیشت خانوارها تأثیر بگذارد. این مسئله به‌ویژه در مناطق پرجمعیت اهمیت بیشتری دارد؛ زیرا اختلال در زیرساخت‌های اقتصادی ممکن است آثار طولانی‌مدتی بر زندگی شهروندان برجای بگذارد.

حملات اخیر هم‌زمان با افزایش تنش‌های مرزی و ادامه درگیری‌ها در محورهایی مانند تعز رخ داده است. رسانه‌های سعودی نیز طی روزهای گذشته از رهگیری موشک‌ها و پهپادهای منتسب به انصارالله خبر داده‌اند.

تداوم حملات متقابل می‌تواند تلاش‌ها برای کاهش تنش را با دشواری بیشتری مواجه کند. در چنین شرایطی، حفاظت از غیرنظامیان، امدادگران و زیرساخت‌های ضروری اهمیت ویژه‌ای دارد.

بر اساس اصول حقوق بشردوستانه بین‌المللی، طرف‌های درگیر موظف‌اند میان اهداف نظامی و غیرنظامی تمایز قائل شوند و برای جلوگیری از آسیب به شهروندان اقدامات احتیاطی لازم را انجام دهند.

با افزایش دامنه حملات، ضرورت بررسی مستقل گزارش‌های مربوط به تلفات و خسارت‌ها نیز بیشتر شده است. آینده تحولات یمن اکنون به میزان مهار درگیری‌های متقابل و امکان بازگشت طرف‌ها به مسیر گفت‌وگو بستگی دارد؛ مسیری که می‌تواند از تحمیل خسارت‌های انسانی و اقتصادی بیشتر جلوگیری کند.

درخواست اتحادیه اروپا از شهروندان برای مقابله با بحران

اروپا در آماده‌باش ۷۲ ساعته

اتحادیه اروپا با انتشار دستورالعمل‌های جدید از شهروندان کشورهای عضو خواسته است برای تأمین نیازهای ضروری خود در ۷۲ ساعت نخست وقوع بحران آمادگی داشته باشند. ذخیره آب، مواد غذایی، دارو و پول نقد، تهیه کیف اضطراری و تدوین برنامه تخلیه از مهم‌ترین توصیه‌های این اتحادیه است. این اقدام در شرایطی صورت می‌گیرد که افزایش حملات سایبری، خرابکاری در زیرساخت‌های حیاتی، تهدیدهای امنیتی و بلایای طبیعی، نگرانی مقام‌های اروپایی درباره توانایی جوامع برای مقابله با شرایط اضطراری را افزایش داده است.

سه روز حیاتی در آغاز بحران

به گزارش یورونیوز، هاجا لحبیب، کمیسر آمادگی و مدیریت بحران اتحادیه اروپا، سوم نوامبر دستورالعمل‌های تازه‌ای را برای افزایش آمادگی عمومی ارائه کرد. هدف این برنامه، تبدیل آمادگی در برابر بحران به بخشی از زندگی روزمره شهروندان و کاهش وابستگی فوری آنان به خدمات امدادی است.

بر اساس این دستورالعمل‌ها، خانوارها باید بتوانند دست‌کم سه روز بدون دریافت کمک بیرونی نیازهای اولیه خود را تأمین کنند. نگهداری آب آشامیدنی، مواد غذایی ماندگار، داروهای ضروری، پول نقد، مدارک مهم و چراغ‌قوه از جمله توصیه‌های مطرح‌شده است.

شهروندان همچنین باید با مهارت‌هایی مانند کمک‌های اولیه و تهیه غذا بدون برق آشنا باشند و برای تخلیه احتمالی محل سکونت برنامه مشخصی داشته باشند.

تهدیدهای تازه علیه زیرساخت‌ها

انتشار این راهنما در ادامه راهبرد «اتحادیه آمادگی» صورت گرفته که کمیسیون اروپا در مارس ۲۰۲۵ تصویب کرد. این راهبرد با هدف تغییر رویکرد مدیریت بحران از واکنش پس از وقوع حادثه به پیشگیری و آمادگی قبلی تدوین شده است.

جنگ اوکراین، بی‌ثباتی خاورمیانه، تغییرات اقلیمی و افزایش حملات سایبری از عوامل مؤثر بر این تصمیم بوده‌اند.

در اواخر اکتبر ۲۰۲۶، هکرها سامانه‌های سرمایشی فروشگاه‌هایی در هفت کشور اروپایی را دستکاری کردند و موجب فساد حجم زیادی از مواد غذایی شدند. حمله مشابهی نیز حدود ۷۰۰ فروشگاه در فرانسه را هدف قرار داد.

همچنین در نوامبر، تهدیدهای جعلی بمب‌گذاری علیه فرودگاه‌ها و پروازهای تجاری، اختلالاتی در حمل‌ونقل هوایی چند کشور ایجاد کرد. مقام‌های اروپایی درباره احتمال دخالت عوامل خارجی در برخی از این حوادث تحقیق کرده‌اند.

چرا ۷۲ ساعت اهمیت دارد؟

ایوا بیرکا، پژوهشگر دانشگاه لتونی، معتقد است سه روز نخست بحران اهمیت ویژه‌ای دارد؛ زیرا نیروهای امدادی برای ارزیابی خسارت‌ها، نجات آسیب‌دیدگان و بازگرداندن خدمات حیاتی به زمان نیاز دارند.

به گفته او، آمادگی خانوارها می‌تواند فشار بر نیروهای امدادی را کاهش دهد تا این نیروها رسیدگی به مصدومان و افراد آسیب‌پذیر را در اولویت قرار دهند.

بااین‌حال، آمادگی شخصی جایگزین خدمات تخصصی امداد و نجات نیست.

همچنین ۷۲ ساعت حداقل زمان توصیه‌شده است و در شرایطی مانند جنگ یا قطع طولانی‌مدت برق، ممکن است خودکفایی بیشتری ضرورت پیدا کند.

شکاف آمادگی میان کشورهای اروپایی

سطح آمادگی کشورهای عضو اتحادیه اروپا یکسان نیست. فنلاند، سوئد و کشورهای حوزه بالتیک از برنامه‌های پیشرفته‌تری برخوردارند. سوئد دفترچه‌های راهنمای بحران را میان خانوارها توزیع می‌کند و استونی آمادگی برای یک هفته را توصیه کرده است.

آلمان نیز از شهروندان خواسته ذخایر ضروری برای ۱۰ روز داشته باشند. در مقابل، سطح آمادگی عمومی در برخی کشورهای غربی و جنوبی اروپا پایین‌تر ارزیابی شده است.

دستورالعمل‌های جدید الزام‌آور نیستند و اجرای آنها به تصمیم دولت‌های ملی بستگی دارد.

آمادگی بدون ایجاد هراس

اتحادیه اروپا همچنین بر آموزش کودکان، توجه به نیازهای افراد دارای معلولیت و اطلاع‌رسانی شفاف تأکید کرده است. آموزش مهارت‌های ضروری باید از مدارس آغاز شود، اما به ایجاد اضطراب در کودکان منجر نشود.

هزینه تهیه اقلام اضطراری نیز یکی از چالش‌های خانوارهای کم‌درآمد است. مقام‌های اروپایی تأکید دارند که آمادگی لزوماً نیازمند هزینه‌های سنگین نیست و اقدامات ساده نیز می‌تواند مؤثر باشد.

وابستگی متقابل کشورهای اروپایی در حوزه انرژی، حمل‌ونقل و زنجیره

تأمین، اهمیت این برنامه را افزایش می‌دهد؛ زیرا بحران در یک کشور ممکن است پیامدهایی فراتر از مرزهای آن داشته باشد.

هدف نهایی اتحادیه اروپا، تقویت مسئولیت‌پذیری شهروندان، همکاری اجتماعی و توانایی جوامع برای مدیریت نخستین ساعات بحران است؛ رویکردی که قرار است در کنار خدمات دولتی، تاب‌آوری اروپا را در برابر تهدیدهای آینده افزایش دهد.